

यतु (v. l. für पातपतु) Spr. 491. *vertreiben, verscheuchen*: मद्यापितल-ज्ञा RAGH. 9, 27. *hindern* (eine Krankheit) SUĀR. 1, 30, 21. — 2) *verstreichen lassen; zubringen* (eine Zeit): नायं पापितुं (so die ed. Bomb.) काले विश्वे माधव व्याचित् MBu. 6, 4334. (रात्रिम्) उक्षीविरकृनितेस्मु-भिर्योपयत्ति MEGH. 87. MĀLAV. 28, 15. PĀNKAT. 183, 24. — 3) *gelangen lassen zu, theilhaft werden lassen*; mit dopp. acc.: पापितो येन पीतस-लिलो (सागरः) इमरश्चियम् VARĀH. Brh. S. 12, 3. — 4) *पापितायाः*: DAÇAK. 83, 9 (BENF. Chr. 194, 4) wohl fehlerhaft für पापितायाः (caus. von 1. पा). — Vgl. पापकं fgg.

— desid. पियासति zu gehen —, zu reisen —, zu marschieren —, fortzugehen —, zu gelangen beabsichtigen, — sich anschicken, — im Begriff stehen MBu. 7, 1226. VARĀH. Brh. S. 88, 30, 89, 14. KATHĀS. 121, 160. वनम् MBu. 3, 47. परं स्थानम् 7, 3908. दिनशतप्राय्य देव्यम् Spr. 1883. पारमध्ये: KATHĀS. 18, 292. स्वाणदीपम् 36, 80. अस्तं महीयरं श्रेष्ठं पियासति दिवाकरः: so v. a. ist im Begriff unterzugehen MBu. 7, 6237. — Vgl. पियासुः.

— intens. इयापते sich bewegen: नेयापते PRAÇnop. 4, 2. nach dem Comm. intens. von 3. इ. — Vgl. पापावर्.

— अच्छुः herbei —, nahekommen; mit acc. RV. 1, 31, 17. 44, 4. मम व्रक्षेन्द्र याक्षाच्छु 2, 18, 7. 3, 33, 2. 3. 6, 16, 44. अनुसाच्छु पाति मद्यामानं-मेवास्याच्छु पाति TS. 6, 1, 9, 3.

— अति 1) vorübergehen: मातियासी: BHĀTT. 2, 54. (einen Ort) passieren, vorüberkommen an, überholen; superare: (रथः) येनातियावो डुरितानि विद्या RV. 5, 77, 3. AV. 13, 2, 5. अवो धन्वान्याते यायो अश्वान् RV. 6, 62, 2. 9, 13, 6. ग्रामान् — पुष्पितानि वनानि च । पश्यन्नतियैश्च शीघ्रं शैरित्वं व्यपेत्तमैः ॥ R. 2, 49, 3. 8. 37, 4. 71, 4. 8. °यात mit act. Bed. BHĀTT. P. 1, 6, 14. Hierher gehört wohl auch अश्वीवृत्तौ अति येषु (von येषु nach S. 1.) देव्येन RV. 2, 27, 16. — 2) übergehen: अति वायो सप्तो याहि RV. 1, 133, 7. übertragen: निदेशम् BHĀTT. P. 10, 70, 27.

— व्याति 1) durchdringen: विवार्मव्यं समयाति याति RV. 9, 97, 56. — 2) verstreichen, verfliessen: दिवसा: मुभगः पुण्यास्वरिता व्यतियाति न: R. 3, 22, 10. °यात HARIV. 3787.

— समति verstreichen, verfliessen: शस्त्रां पट्टमयुः R. 1, 19, 1.

— अधि entkommen: कुतो इधियास्यसि क्रूरं निकृतस्तेन पञ्चिभिः BHĀTT. 8, 90.

— अनु hingehen zu, hinfahren; nachgehen, nachfolgen: अनु देवावृयिरो यासि साधन् RV. 3, 1, 17. पस्ये प्रयाणामन्वन्य इन्द्र्यः 5, 81, 3. यः पूर्व्यन्यमित्यनुपाति भवेन् 6, 6, 2. 12, 5. ÇAT. Br. 10, 6, 4, 7. LÄT. 8, 3, 22. पूर्व्यायामानुकर्यण यातं वर्त्तनुयामले nachwandeln MBu. 1, 7246. अनुयाकृं साधुपदव्यम् Spr. 1031. गङ्गा चैवानुयास्यामः sich hinbegeben zu MBu. 1, 4999. संप्रति मञ्जुलवञ्जुलसीमनि कोलिशयनमनुयात्मूं hingegangen zu Gīt. 11, 2. अनुयुर्गृह्णान् giengen von Haus zu Haus HARIV. 3431. एक एव सुहृद्मी निधने इन्द्र्यनुपाति यः nachgehen, folgen Spr. 516. लामनुयास्यामि MBu. 1, 3355. 2, 1606. 3, 11920. 15684. 4, 537. 655. 1029. 7, 71. HARIV. 4860. N. 9, 7 (अन्वगात् MBu. 3, 2303). R. 1, 2, 24. 24, 6. 60, 31. 73, 37. 2, 30, 39. 31, 3. 33, 6. 37, 24. 58, 6. 70, 29. 83, 3. 91, 8. R. GOR. 4, 73, 30. MĀKĀH. 131, 22. ÇAK. 28. RAGH. 9, 84. 10, 50. KUMĀRAS. 4, 21. KATHĀS. 82, 52. RĀGA-TAR. 3, 230. BHĀTT. P. 1, 4, 5. 3, 31, 31. 9, 6, 53. med. MBu. 3, 57 (nach der Lesart der ed. Bomb.). 7, 163. 10, 142. तिष्ठत्मनुतिष्ठ-

ति यात्तं पाति (अनु zu ergänzen) दिवौकसः: MĀK. P. 18, 24. अनुयात mit act. Bed., secutus: मां चानुयाता विजनं तोपवनम् R. 2, 34, 13. R. GOR. 2, 62, 6. 4, 9, 11. KATHĀS. 31, 44. mit pass. Bed., begleitet von MBu. 14, 1184. HARIV. 2453. 4988. RAGH. 12, 104. 14, 29. KATHĀS. 10, 208. 14, 11. 18, 11. 46, 248. RĀGA-TAR. 5, 358. लोकात्मेचनमानसानुयाता प्रातिष्ठत दाचाक. in BENF. Chr. 190, 17. कफानुयात SUĀR. 2, 361, 15. भर्तारमनुया so v. a. dem Gatten im Tode folgen, sich mit ihm verbrennen lassen SPR. 3483. RĀGA-TAR. 5, 225. भर्तारमनुयाता MĀK. P. 22, 34. folgen so v. a. gleichen Schritt mit Jmd halten, Jnd nachkommen R. 3, 44, 30. nachhun, nachahmen, erreichen, gleichkommen: तेषां कश्चरितं शक्तस्वनुयातुम् MĀK. P. 133, 9. न विलानुपयुस्तस्य राजाना रनितुर्देशः RAGH. 1, 27. अनुयातलील 16, 71. समतया — अनुययौ यमम् 9, 6. अनुयातः स्वर्वीर्येण वामुदेवम् MBu. 3, 10890. mit gen. der Person: तेषां महात्मानां राजां को इन्द्र्यास्याति मद्विद्यः MĀK. P. 120, 7. nachgehen so v. a. folgen: शक्तचक्रदानुयाता 1, 39. erreichen, erlangen so v. a. besitzen: सर्वान्कामाननुयातो इसि MBu. 14, 323. — In der Stelle श्रोपयीनां शिरोसीव द्विपच्छीर्याणि सो इन्द्र्यास्यात् MBu. 4, 1727 ist vielleicht इन्द्र्यचक्रात् hieb ab zu lesen. NILAK. fasst अन्वयात् als abl. indem er अनुक्रमात् erklärt. — Vgl. अनुया, अनुयात् fgg. — caus. Jnd theilhaft werden lassen, mit dopp. acc.: पातनामनुयापितः BHĀTT. P. 8, 22, 29. — समनु folgen MBu. 2, 1608. VARĀH. Brh. S. 104, 54. °यात mit pass. Bed. MBu. 7, 3261.

— अतर् s. अर्तपाणीय.

— अप fortgehen, sich entfernen, sich zurückziehen, fliehen, weichen von (abl.) AV. 6, 73, 3. 19, 36, 6. MBu. 3, 248. 674. रणात् 15214. 15750. रेवोपस्यात् 3, 7219. भीमात् 7, 5806. 6307. HARIV. 3684. 10698. 14013. अपयात जाल्भा: schert euch MĀKĀH. 174, 4. KATHĀS. 32, 249. 53, 72. आर्यावापयाति स्म मे सदा wich nicht von meiner Seite 124, 197. ÇAK. 9, 83. BHĀTT. P. 4, 29, 76. PĀNKAT. 129, 24. 232, 7. नातिदूरपयाते तु रथे MBu. 3, 720. अपयास्याति मम शोकः: ÇAK. 96, v. l. SPR. 42. शायो इपयातु ते KATHĀS. 38, 159. मिद्याज्ञानापये देव्या अपयाति SARVADARÇANAS. 116. 6. शेषं गृहेषु सक्तस्य प्रमत्स्यापयाति हि BHĀTT. P. 7, 6, 8. MBu. 12, 3470. न चास्य नियमादुद्दिरपयाति मद्यात्मनः: lässt nicht ab von 9, 2310. नापयाति 3, 7486 fehlerhaft für नोपयाति, wie die ed. Bomb. liest. — Vgl. अपयातव्य fgg. — caus. entführen, rauben BHĀTT. P. 9, 10, 11.

— अप्यप �rscheinbar in der Stelle सो इप्यपयात्वेन MBu. 4, 1669, wo aber mit der ed. Bomb. सो इप्यपया° zu lesen ist.

— प्रत्यप sich zurückziehen, heimwärts fliehen MBu. 8, 4840. रथात् रम् seinen Wagen verlassen und einen andern besteigen 7, 8670. 8, 1003.

— व्यप fortgehen, sich entfernen, sich zurückziehen: स तं मा व्यपया: पुनः MBu. 3, 739. 775 (wo व्यपयात् mit der ed. Bomb. zu lesen ist). 12163. 4, 1900. 5, 7200. रणात् 7302. व्यपयाते पुवासाय सैन्येषु 7, 2478. 8, 4045 (med.). HARIV. 6427. आपदः — व्यपयाति weichen R. ed. Bomb. 3, 60, 6 (प्रतियाति GOR. 71, 5). तथैव गच्छतस्तस्य व्यपयाक्षजनी शिवा verstrich R. SCHL. 2, 49, 2.

— व्यप scheinbar MBu. 3, 775, wo aber mit der ed. Bomb. व्यपयात् zu lesen ist.

— अपि, AV. 4, 37, 3 lesen die Hdschr. अपि यामि, was keinen Sinn giebt (vgl. 3. इ mit अपि); die Ausg. hat dafür यामि gesetzt.